

JOR 2009/317

**Voorzieningenrechter Rechtbank
Zutphen**

14 oktober 2009, KG ZA 09-305; LJN
BK0181.

(Mr. Van Valderen)

X,

eiser in conventie,
verweerder in reconventie,
advocaat: mr. M.J. Keuss,
tegen

1. Kwik-Fit Nederland BV,
2. Kwik-Fit Netherlands Coöperatief WA,
3. Kwik-Fit Europe BV,
4. USN-Centuri BV,
alle te Harderwijk,
gedaagden in conventie,
eiseressen in reconventie,
advocaten: mrs. B.D. Nollen en D.W.J.M.
Kemperink.

Ontslag bestuurder, Ontslagbesluit door
alv, Bestuurder van coöperatie heeft ex art.
2:8 BW een raadgevende stem in alv, Bij
niet-naleving van dit voorschrift is besluit
(waarschijnlijk) vernietigbaar

[BW Boek 2 - 8; 215; 227 lid 4]

» Samenvatting

X bestrijdt zijn ontslag als bestuurder van
zowel de drie dochtervennootschappen als
van Kwik Fit Cooperatief. Allereerst dient
beoordeeld te worden de vraag of te
verwachten is dat de rechter in een
bodemeschil de ontslagbesluiten van
Kwik-Fit zal vernietigen dan wel nietig zal
verklaren.

Art. 2:227 lid 4 BW bepaalt dat bestuurders
van een BV als zodanig in de algemene
vergaderingen een raadgevende stem
hebben. Dit is een regel van dwingend
recht, die ook in acht moet worden
genomen indien het ontslag van de
bestuurder op de agenda staat (HR

10 maart 1995, NJ 1995/595 inzake
Janssen Pers). De ratio van de regel is dat
bestuurders, in het belang van het
functioneren van de vennootschap, in de
gelegenheid moeten worden gesteld van
hun visie te doen blijken opdat de
aandeelhouders daarmee bij hun
stemgedrag rekening kunnen houden. Bij
niet-naleving van dit voorschrift is het
betreffende besluit vernietigbaar op grond
van art. 2:15 lid 1 BW.

In het onderhavige geval dient er ernstig
rekening mee te worden gehouden dat de
ontslagbesluiten in een bodemprocedure
zullen worden vernietigd op grond van
art. 2:15 lid 1 BW wegens het niet naleven
van het voorschrift van art. 2:227 lid 4 BW.

Op grond van art. 2:8 BW moet worden
aangenomen dat bestuurder X eveneens een
raadgevende stem had in de algemene
ledenvergadering van Kwik-Fit
Coöperatief. In een geval als het
onderhavige, waarin ontslag van eiser als
bestuurder van de vennootschappen en de
coöperatie – welke vennootschappen en
coöperatie onderdeel uitmaken van
hetzelfde concern – werd overwogen,
waren de leden van Kwik-Fit Coöperatief,
mede in het belang van het functioneren
van de coöperatie, op eenzelfde wijze als
de vennootschappen gehouden eiser in de
gelegenheid te stellen zijn visie op de
situatie kenbaar te maken, alvorens een
ontslagbesluit te nemen. Kwik-Fit
Coöperatief heeft aan deze verplichting niet
voldaan. Dit brengt met zich dat de kans
zeer wel aanwezig is dat de rechter in een
bodemprocedure ook het ontslagbesluit van
de coöperatie zal vernietigen.

» Uitspraak

(...; *red.*)

2. De feiten

2.1. Gedaagde partijen in conventie,
verwerende partijen in reconventie maken

alle vier deel uit van de internationale Kwik-Fit Groep. Kwik-Fit Nederland en USN-Centuri zijn dochtervennootschappen van Kwik-Fit Cooperatief.

2.2. [Eiser] is op 8 januari 2001 in dienst getreden bij Kwik-Fit Europe in de functie van Managing Director. De arbeidsovereenkomst is op 5 juli 2007 overgedragen aan Kwik-Fit Coöperatief en per 31 juli 2009 aan Kwik-Fit Nederland. Hij is bestuurder van Kwik-Fit Nederland, Kwik-Fit Europe, Kwik-Fit Coöperatief en USN-Centuri.

2.3. Op 2 september 2009 stond een “conference call” gepland waarbij tussen [eiser] en de heren [naam A] en [naam B] (respectievelijk CEO en CFO van Kwik-Fit Group Ltd) gesproken zou worden over een aantal zakelijke aangelegenheden. In plaats daarvan verschenen [naam A] en [naam B] onaangekondigd in persoon op de vestiging in Harderwijk, vergezeld door twee bodyguards. Tijdens een bespreking is [eiser] meegedeeld dat hij met onmiddellijke ingang werd geschorst. Aan [eiser] is een door [naam A] en [naam B] namens Kwik-Fit Nederland, Kwik-Fit Europe, Kwik-Fit Coöperatief en USN Centuri ondertekende brief overhandigd, waarin is bevestigd dat hij per direct is geschorst en waarin hij is opgeroepen voor de algemene vergadering van aandeelhouders c.q. ledenvergadering van genoemde vennootschappen c.q. coöperatie op 17 september 2009. Volgens de brief zal tijdens die vergadering worden gesproken over verlenging van de schorsing, de stand van zaken c.q. de resultaten van het gevoerde onderzoek en/of de positie van [eiser] als bestuurder. Na de bespreking is [eiser] door de twee bodyguards het pand uit begeleid.

2.4. Vlak voor de vergadering van 17 september 2009 is in kranten gepubliceerd dat [eiser] zou hebben gefraudeerd en jarenlang ten onrechte bonussen zou hebben opgestreken.

2.5. Op 16 september 2009 heeft [eiser] [naam A] en [naam B] per e-mail laten weten dat hij door ziekte niet op de vergadering zou kunnen verschijnen. Kwik-Fit heeft hem de mogelijkheid geboden om de vergadering bij te wonen per telefoon.

2.6. Tijdens de op 17 september 2009 gehouden algemene vergaderingen van aandeelhouders van Kwik-Fit Nederland, Kwik-Fit Europe en USN Centuri en de tegelijkertijd gehouden algemene ledenvergadering van Kwik-Fit Coöperatief heeft Kwik-Fit vergeefs getracht contact te leggen met [eiser]. De vergadering is geschorst en vervolgens hervat. [Eiser] is niet verschenen en heeft niet gereageerd op oproepen op zijn voice-mail. Vervolgens is besloten om [eiser] met onmiddellijke ingang als directeur van Kwik-Fit Nederland, Kwik-Fit Coöperatief, Kwik-Fit Europe en USN Centuri en als werknemer van Kwik-Fit Nederland te ontslaan.

2.7. Bij brief en e-mailbericht van 17 september 2009 is [eiser] op de hoogte gesteld van de ontslagbesluiten.

2.8. [Eiser] heeft de vernietigbaarheid van alle ontslagbesluiten ingeroepen.

3. *Het geschil in conventie*

3.1. [Eiser] vordert – kort samengevat – na wijziging van eis, dat bij uitvoerbaar bij voorraad te verklaren vonnis:

primair:

a. Kwik-Fit hoofdelijk wordt veroordeeld om het salaris aan [eiser] te betalen van € 25.000,- bruto per maand tot aan de dag waarop de arbeidsovereenkomst tussen partijen rechtsgeldig zal zijn beëindigd;

b. Kwik-Fit wordt veroordeeld om [eiser] onmiddellijk in de gelegenheid te stellen de bedongen en gebruikelijke werkzaamheden te laten hervatten;

c. Kwik-Fit wordt veroordeeld tot betaling van een dwangsom van € 5.000,- voor iedere dag of een gedeelte daarvan dat Kwik-Fit niet voldoet aan het onder b bepaalde;

subsidiar:

d. voor zover de aandeelhoudersbesluiten geldig worden geacht, Kwik-Fit hoofdelijk wordt veroordeeld om vanwege een schadeplichtige opzegging van de arbeidsovereenkomst aan [eiser] een bedrag van € 289.000,- bruto te betalen,

e. Kwik-Fit hoofdelijk wordt veroordeeld tot betaling aan [eiser] van een voorschot op schadevergoeding vanwege kennelijk onredelijke opzegging van de arbeidsovereenkomst, begroot op € 450.000,-

zowel primair als subsidiar:

met hoofdelijke veroordeling van Kwik-Fit in de kosten van het geding.

3.2. [Eiser] heeft ter onderbouwing van deze vorderingen aangevoerd dat de aan zijn ontslag ten grondslag liggende besluiten van de aandeelhoudersvergaderingen en de ledenvergadering nietig, althans vernietigbaar zijn. Voor zover de besluiten geldig worden geacht, geldt dat er sprake is van een schadeplichtige opzegging van de arbeidsovereenkomst en een kennelijk onredelijke opzegging van de arbeidsovereenkomst.

3.3. Op het door Kwik-Fit gevoerde verweer zal hierna, voor zover van belang, nader worden ingegaan.

4. Het geschil in reconventie

4.1. Kwik-Fit vordert – kort samengevat – dat [eiser] bij uitvoerbaar bij voorraad te verklaren vonnis wordt veroordeeld tot onmiddellijke afgifte van de door hem

gebruikte leaseauto met toebehoren, zulks op straffe van een dwangsom.

4.2. [Eiser] voert verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. De beoordeling in conventie

In conventie en in reconventie

5.1. Allereerst dient beoordeeld te worden de vraag of te verwachten is dat de rechter in een bodemgeschil de ontslagbesluiten van Kwik-Fit zal vernietigen dan wel nietig zal verklaren.

5.2. [Eiser] heeft onder meer aangevoerd dat hij – voor wat betreft de vennootschappen op grond van artikel 2:227 lid 4 BW en voor wat betreft de coöperatie op grond van artikel 2:8 BW – in de gelegenheid had moeten worden gesteld zijn advies uit te brengen in de algemene vergadering van aandeelhouders respectievelijk de algemene ledenvergadering. Omdat hieraan niet voldaan is, zijn de ontslagbesluiten vernietigbaar op grond van artikel 2:15 lid 1 BW, aldus [eiser]. Hieromtrent wordt het volgende overwogen.

5.3. Artikel 2:227 lid 4 BW bepaalt dat bestuurders van een besloten vennootschap als zodanig in de algemene vergaderingen een raadgevende stem hebben. Dit is een regel van dwingend recht, die ook in acht moet worden genomen indien het ontslag van de bestuurder op de agenda staat (Hoge Raad 10 maart 1995, NJ 1995/595). De ratio van de regel is dat bestuurders, in het belang van het functioneren van de vennootschap, in de gelegenheid moeten worden gesteld van hun visie te doen blijken opdat de aandeelhouders daarmee bij hun stemgedrag rekening kunnen houden. Bij niet-naleving van dit voorschrift is het betreffende besluit vernietigbaar op grond van artikel 2:15 lid 1 BW.

5.4. In het onderhavige geval dient er ernstig rekening mee te worden gehouden dat de ontslagbesluiten in een bodemprocedure zullen worden vernietigd op grond van artikel 2:15 lid 1 BW wegens het niet naleven van het voorschrift van artikel 2:227 lid 4 BW. Hiervoor is het volgende redengevend.

[Eiser] is uitgenodigd voor de algemene vergadering van aandeelhouders c.q. algemene ledenvergadering van 17 september 2009. Kwik-Fit heeft erkend, althans niet gemotiveerd betwist dat [eiser] daags voor de vergadering heeft laten weten dat hij de vergadering wegens ziekte niet zou kunnen bijwonen. Kwik-Fit heeft – in overeenstemming met de inhoud van de minutes van de vergadering (productie 19 bij dagvaarding) – gesteld, dat zij na opening van de vergadering op 17 september 2009 heeft gebeld op het huisnummer van [eiser], alwaar werd opgenomen door de broer van [eiser], die liet weten dat [eiser] per auto onderweg was naar Amsterdam. Kwik-Fit heeft op grond van deze mededeling verondersteld dat [eiser] onderweg was naar de vergadering. Vervolgens is twee maal vergeefs geprobeerd om [eiser] op zijn mobiele telefoon te bereiken. Twee maal is een bericht achtergelaten op zijn voicemail met het verzoek om te laten weten hoe laat hij verwachtte aanwezig te kunnen zijn. Kwik-Fit heeft de vergadering vervolgens om 10.45 uur geschorst, maar er kwam echter geen reactie van [eiser]. De vergadering is om 15.25 uur hervat, waarna de ontslagbesluiten zijn genomen.

Het was immers volstrekt onduidelijk waarom [eiser] niet verscheen. Dat hij niet verscheen was immers in tegenspraak met de eerdere veronderstelling dat hij op weg naar de vergadering was. Bij die veronderstelling is Kwik-Fit afgegaan op een mededeling van de broer van [eiser], welke mededeling niet strookte met het eerdere bericht van [eiser] zelf dat hij de vergadering wegens ziekte niet zou kunnen

bijwonen. De gehoudenheid tot nader onderzoek geldt temeer nu het ging om ontslagbesluiten, die niet alleen verstrekkende gevolgen hebben voor de bestuurder, maar ook voor de betrokken vennootschappen. De aandeelhouders hadden, ook met het oog op de belangen van de vennootschappen, moeten beseffen dat het zeer van belang was de visie van [eiser] op de gesignaleerde problemen te laten geven alvorens te beslissen over het al dan niet handhaven van [eiser].

Er zijn door Kwik-Fit geen steekhoudende argumenten aangegeven die zouden kunnen leiden tot de conclusie dat nader onderzoek naar de reden voor de afwezigheid van [eiser] in het gegeven geval niet van haar kon worden gevergd. Het door Kwik-Fit uitgesproken vermoeden dat [eiser] zich ten tijde van de vergadering bij zijn advocaat in Amsterdam bevond, is niet nader onderbouwd.

5.5. Op grond van artikel 2:8 BW moet worden aangenomen dat [eiser] eveneens een raadgevende stem had in de algemene ledenvergadering van Kwik-Fit Coöperatief. In een geval als het onderhavige, waarin ontslag van [eiser] als bestuurder van de vennootschappen en de coöperatie – welke vennootschappen en coöperatie onderdeel uitmaken van hetzelfde concern – werd overwogen, waren de leden van Kwik-Fit Coöperatief, mede in het belang van het functioneren van de coöperatie, op eenzelfde wijze als de vennootschappen gehouden [eiser] in de gelegenheid te stellen zijn visie op de situatie kenbaar te maken, alvorens een ontslagbesluit te nemen.

Kwik-Fit Coöperatief heeft niet aan deze verplichting voldaan. Verwezen wordt naar hetgeen in de voorgaande rechtsoverweging is overwogen. Dit brengt met zich dat de kans zeer wel aanwezig is dat de rechter in een bodemprocedure ook het ontslagbesluit van de coöperatie zal vernietigen.

5.6. De vernietiging van de ontslagbesluiten brengt in de gegeven omstandigheden met zich dat [eiser] nog in dienst is van Kwik-Fit Nederland. Dit betekent dat Kwik-Fit Nederland aan [eiser] salaris verschuldigd is gedurende de tijd dat hij nog in dienst is. Nu Kwik-Fit geen verweer heeft gevoerd tegen de hoogte van het loon waarvan betaling wordt gevorderd, ligt de eerste vordering voor toewijzing gereed. Voor een hoofdelijke veroordeling bestaat echter geen grond, nu vaststaat dat [eiser] in dienst is van Kwik-Fit Nederland en alleen Kwik-Fit Nederland salaris aan [eiser] verschuldigd is.

5.7. Kwik-Fit heeft geen gemotiveerd verweer gevoerd tegen de gevorderde veroordeling tot het in de gelegenheid stellen de werkzaamheden te laten hervatten, zodat ook deze vordering zal worden toegewezen, zulks op straffe van een dwangsom als na te melden.

5.8. De overige stellingen en weren behoeven geen behandeling, omdat zij in hetgeen hiervoor is overwogen, geen verandering kunnen brengen.

5.9. Kwik-Fit zal als de in het ongelijk gestelde partij – hoofdelijk, in die zin dat als de een betaald, de anderen in zoverre zullen zijn bevrijd – worden veroordeeld in de kosten van het geding. (...; *red.*)

in reconventie voorts

5.10. Nu geoordeeld is dat er ernstig rekening mee gehouden dient te worden dat de ontslagbesluiten in een bodemprocedure zullen worden vernietigd, op grond waarvan aangenomen moet worden dat de arbeidsovereenkomst voortduurt, bestaat geen grond voor toewijzing van de vordering tot afgifte van de auto. De vordering zal dus worden afgewezen.

5.11. Kwik-Fit zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de

kosten van het geding. Deze kosten worden aan de zijde van [eiser] tot op heden begroot op € 408,00 aan salaris advocaat.

6. De beslissing

De voorzieningenrechter

in conventie

6.1. veroordeelt Kwik-Fit Nederland het salaris van € 25.000,- bruto per maand aan [eiser] te betalen tot aan de dag waarop de arbeidsovereenkomst tussen partijen rechtsgeldig zal zijn beëindigd,

6.2. veroordeelt Kwik-Fit om [eiser] onmiddellijk in de gelegenheid te stellen de bedongen en gebruikelijke werkzaamheden te laten hervatten, zulks op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 5.000,- voor iedere dag of een gedeelte daarvan dat niet aan deze veroordeling wordt voldaan, met een maximum van € 20.000,-,

6.3. veroordeelt Kwik-Fit hoofdelijk, in die zin dat indien en voor zover de één betaald, de anderen jegens de wederpartij in zoverre zijn bevrijd, in de kosten van deze procedure (...; *red.*),

6.4. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,

6.5. wijst het meer of anders gevorderde af,

in reconventie

6.6. wijst de vordering af,

6.7. veroordeelt Kwik-Fit in de kosten van deze procedure (...; *red.*).

» Noot

1. Het betreft een wat atypische zaak. Ik doel niet op het feit dat de bestuurder na zijn schorsing op 2 september 2009 door

twee bodyguards naar de uitgang van de bedrijfsvestiging werd begeleid. Ik doel evenmin op de omstandigheid dat de bestuurder daags voor de vergaderingen van 17 september 2009 liet weten door ziekte niet te kunnen verschijnen op de gemeenschappelijk te houden aandeelhoudersvergaderingen van de drie betrokken bv's van de Kwik-fit-groep en de ledenvergadering van Kwik-fit Netherlands Coöperatief W.A. Het komt vaak voor dat de bestuurder zich kort tevoren, door ziekte overmand, afmeldt. Uit overtuigende jurisprudentie blijkt dat het opzegverbod tijdens ziekte bij de bestuurder niet geldt, indien de ziekte is ontstaan na het moment van de uitnodiging. Zie Pres. Rb. Breda 15 februari 2000, «JAR» 2000/76, in hoger beroep bevestigd in Hof 's-Hertogenbosch 22 augustus 2000, «JAR» 2000/207, Pres. Rb. Haarlem 3 oktober 2001, «JAR» 2001/231 en Pres. Rb. Zwolle 9 oktober 2001, Prg. 2002/5814. Deze jurisprudentie komt in de onderhavige kwestie niet aan bod. De bestuurder was direct ten tijde van de schorsing op 2 september 2009 voor de gemeenschappelijke vergaderingen van 17 september 2009 opgeroepen. De oproepingsbrief vermeldde echter niet dat een ontslag als bestuurder aan de orde zou zijn. De oproepingsbrief maakte (veeleer) duidelijk dat de gemeenschappelijke vergaderingen van 17 september 2009 werden benut voor nader overleg over de resultaten van onderzoek en de vraag wat dit voor de positie van de bestuurder betekende. De oproepingsbrief wekte derhalve de indruk dat het ging om vergaderingen tijdens de rust halverwege de wedstrijd. De ontslagbesluiten van 17 september 2009 vielen niet uit een onbewolkte lucht, maar wel rauw(elijks) op het dak. Dat geeft de zaak een atypisch karakter.

2. Overweging 5.3 refereert aan de situatie waarin het ontslag van de bestuurder op de agenda staat. Dat was hier niet zichtbaar het geval. Ik ben echter voorzichtig. Het vonnis is summier met de feiten en het

luistert in dit soort zaken nauw. Daar komt bij dat de voorzieningenrechter wel ingaat op de miscommunicatie over het al of niet toch nog op 17 september 2009 verschijnen van de bestuurder, maar niet aangeeft of er tussen 2 september 2009 en 17 september 2009 behalve de ziekmelding van 16 september 2009 enig ander contact tussen partijen heeft plaatsgevonden. Daardoor blijft enigszins de vraag hangen of de voorzieningenrechter de mening is toegedaan dat ziekte besluitvorming barricadeert. Dat is naar mijn overtuiging niet het geval, althans niet in een situatie waarin verder over de ziekte door de bestuurder niets wordt meegedeeld, hij correct tevoren is opgeroepen en weet van het voorgenomen besluit en de redengeving, terwijl voorts aannemelijk is dat de ziekmelding verband houdt met de problematiek op de werkplek c.q. een zet is op het schaakbord van het ontslagveld.

3. De voorzieningenrechter refereert slechts aan de adviserende stem van de bestuurder op grond van art. 2:227 lid 4 BW. Het gaat hier inderdaad om een wetsbepaling van dwingend recht, geschreven in het belang van het functioneren van de vennootschap. Zie HR 10 maart 1995, NJ 1995, 595 (*Janssen/Pers*) en Asser/Maeijer/Van Solinge & Nieuwe Weme 2-II*, 2009, nr. 340. Daarnaast kennen wij de in de jurisprudentie ontwikkelde op (de redelijkheid en billijkheid van) het bepaalde in art. 2:8 BW terug te voeren eis dat de bestuurder gelegenheid krijgt zich tegen het voorgenomen ontslagbesluit te verdedigen, althans zijn zienswijze kenbaar te maken. Vergelijk Asser/Maeijer/Van Solinge & Nieuwe Weme 2-II*, 2009, nr. 435. De voorzieningenrechter lijkt deze kant van de zaak mede in gedachten te hebben gehad, maar gaat er niet op in. Misschien is het punt ook in de procedure niet aangeroerd. Juist in een kwestie waarin frauduleus handelen wordt verweten, brengen de eisen van de redelijkheid en billijkheid die in acht zijn te nemen bij het

tot stand komen van een (ontslag)besluit mee dat de bestuurder de gelegenheid heeft gekregen zijn zienswijze te geven. Is dat niet gebeurd, dan trekt naar mijn mening het ontbreken van dit “horen” het ontslagbesluit via de band van art. 2:15 lid 1 sub b BW eerder onderuit dan het niet naleven van art. 2:227 lid 4 BW (via de band van art. 2:15 lid 1 sub a BW).

4. De bestuurder voerde aan dat hij voor wat betreft zijn bestuurderschap bij de coöperatie op grond van artikel 2:8 BW in de gelegenheid had moeten worden gesteld zijn advies uit te brengen in de algemene ledenvergadering. De voorzieningenrechter overweegt daaromtrent dat op grond van deze bepaling moet worden aangenomen dat de bestuurder een raadgevende stem heeft in de algemene ledenvergadering van Kwik-fit Coöperatief WA. Dit oordeel lijkt mij niet juist. Mij spreekt niet aan dat een dwingendrechtelijke bepaling uit de titels 4 en 5 van Boek 2 BW via de norm van art. 2:8 BW wordt overgeheveld naar een andere titel zonder dat de wetgever er zelf aan te pas is gekomen. Zou de voorzieningenrechter gelijk hebben, dan bestaat welbeschouwd geen behoefte meer aan art. 2:15 lid a BW naast art. 2:15 lid b BW. Bovendien viel hier hetzelfde resultaat te bereiken met een beroep op de jurisprudentiële regel dat tevoren hoor en wederhoor had moeten worden toegepast. De voorzieningenrechter behoefde derhalve art. 2:227 lid 4 BW niet te incorporeren in de wettelijke regeling omtrent de corporatie, art. 2:8 BW bood zelf al de oplossing.

5. Er is verschil tussen gelegenheid (moeten) geven en gelegenheid nemen. Indien een bestuurder (of commissaris) is opgeroepen en in de gelegenheid is gesteld advies te geven aan de aandeelhoudersvergadering, is het bepaalde in 2:227 lid 4 BW uitgewerkt. Ik bedoel daarmee dat de vernietigbaarheid van art. 2:15 lid 1 sub a BW niet in beeld komt, indien de bestuurder (of commissaris)

vervolgens weigert van de geboden gelegenheid gebruik te maken of op een andere manier bewerkstelligt dat zijn stem niet kan worden gehoord. De voorzieningenrechter had daarom wel enige woorden kunnen wijden aan het feit dat Kwik-fit de bestuurder de mogelijkheid had geboden de vergadering per telefoon bij te wonen en aan de stelling dat de bestuurder op 17 september 2009 wel in staat bleek auto te rijden. Daarbij komt betekenis toe aan het feit dat juist in ontslagsituaties betreffende bestuurders het fenomeen zich voordoet dat men niet alleen echte ziektes tegenkomt, maar ook niet-echte ziektes. Zie Rb. Arnhem 29 oktober 2001, «JAR» 2001/252. Hoe dat in de onderhavige zaak ligt, blijkt niet uit de feiten, maar men kan zich iets voorstellen bij de gedachte dat de publicaties in de media hard zijn aangekomen. Deze openbaarheid heeft de norm van art. 2:8 BW ongetwijfeld wat wind in de rug gegeven.

L.G. Verburg, hoogleraar recht, arbeid en medezeggenschap Radboud Universiteit Nijmegen en advocaat bij Allen & Overy LLP te Amsterdam